

I. PROSLOV K "PŮLNOČNÍMU" OHNIMilí Chřestánsko!

Náš společnost je založena na víře. A každý z nás je věřící. A asi vždy tomu tak bývalo. Dnes ovšem věříme více.

Dříve, dávno, se dostávalo lidem jen velice málo informací. Bydleli-li na vesnici, jednou za čas možná přišel tubák a jsa položen, vyprávěl za odměnu, co se stalo, co se děje jinde - z dnešního pohledu - nedaleko. Jednou za týden se šlo do kostela a kněz vysvětlil, co je nového ve starém zákoně a jak má podobný rozumět zákon Novému, který je nový už přes 1000 let. Někteří lidem vytrval a většinou pak všem odpustil. Čas od času nějaký úředník rozhlasil, co chtěl rozhlásit pan toho kraje. Většinou si lidé poslechl^o jak mají ještě ně poslouchat. Pan bydlel na hradi a informace k němu jezdily na koních a podobných dopravních prostředcích. Co se děje ve vesnici, se dozvídal od kuchyňské zpravodajské služby. Někdy se stalo, že krajem projel posel, někdy i královský posel a mohlo se stát, že měl s sebou i zprávu na mulice pánamem wapsanou. Jezdit s takovou tajnou zprávou bylo bezpečné, lidí, co tehdy uměli číst bylo převětice málo. V těch casech, o kterých vyprávím to byli skoro výlučně jen lidé církevní. I byli v těch dobách jako peníze vzácní i vzdělaní lidé z vyšších vrstev jako stěh-ticové a kněze, ale ti se učili tak, že jim bylo předčteno a oni si to ukládali do paměti. Tak například Václav II. byl vyj-měně vzdělaný přemyslovec, ovládal hned několik jazyků, ale číst ani psát neuměl. (Jen tak pro zajímavost - prvním naším králem, který byl gramotný, byl pravděpodobně až Karel I., kterého znali v cizině pod přezdívkou Karel II. Nem bez zajímavosti, že až asi do sedmi let věku se jmenoval Václav).

Nem divu, že v těch dobách byla víra lidí upřena téměř jedno-směrně - ke křesťanskému Bohu. Je pravdou, že v těch dobách ještě přežívaly víry mnohem starší, ale ~~upřena~~ ti, co v ně věřili, většinou dělali, že věří v to, co ostatní, aby se jim nic nestalo. Tam, kde byla víra ve staré bohy, zakonevna přemě, byla zakomponována do křesťanských svátků a rituálů a vysvětlena ponov. Tímto způsobem byla na křesťanských křídlech andělů importována v útržích až do dnešních

tzv. ateistických časů. Výhoda písma spočívala v tom, že se mohly myšlenky a vědomosti konzervovat, uchovávat a dokonce přenášet na velké vzdálenosti, aniž tam musel putovat ten, kdo je vymyslel. Toto pochopili na našem kontinentu např. Starí Římané a na vedlejším tehdy mladá křesťané. Písmem se z Evropy do Asie a z Asie do Evropy šířily ideje a když tyto pak v těch dalekých zemích zaborenilo, mohli se o něm magickými znalými štítit i rozkazy a zákony. Písmem se začalo vládnout.

To dávno po Starých Římanech a křesťanských misionářích a jejich pěstinnách písma, pochopili i vyšší světští vrstvy. A nebylo daleko k novým bojům, v nichž stálo přímo proti písmu. Dlužno podotknout, že lidé v těch válkách zabývali o mnoho víc, než bylo těch písmenek, pro které se vedly ty líté bitvy. A vešly to bitvy v nichž proti sobě stála písma arabská, hebrejská, řecká a latinská. Byly to i boje Biblií proti Bibliím. Na obou stranách ve starověkých sčítáních, proti sobě stála a dolevelačtých věr se vřela písma vynalezená antikou svým ďábelským poháním a nemůžeme, že tehdy vyteklo hodně křesťanské krve. Na obou stranách konfliktu. A pak se stalo, že někdo napsal: Bůh Nový. A zmatek byl ještě větší. Navíc Evropané - misionáři v parazitování na jiných kontinentech - zbohatli a jak tak upadali, měšťanům drobným vědům podstatně sbírali je tam i chudí. Písmenka po písmenkách. Velký mystický bouřilý morém vědění a lidé, zmatek tím morém informací si museli nějak ujasňovat čemu mají sakra vlastní věřit. Víra se roztříštila. Ne tak u negramotných vesničanů, kterých byla až do nedávna většina. Pro ně to stále byla dobrá populární informátory, posla a bubnujících rozhlásovatelů.

Ale i tato křáť byla smedena. Neboť se nedávno zjistilo, že gramotnost není bezpečná. Naopak - když každý člověk bude umět číst a psát, a dále umět číst to, co mu my napíšeme, bude to pochopit a

nebude se hlubě ptát něčoho jiného, který by mu to třeba vysvětlil úplně jinak, než jsme chtěli, aby to pochopil. Zkrátka - cenzura za nás se už nikdy víc neměla dlouhá snůva historické tradice, nastaly zlaté časy. A co sepsalo se dalo číst po vynalezení novin, kinematografu, televize, internetu.

Zkrátka - osvědčené společnosti brzy zjistili, že je cenzura v dnešní době v podstatě zbytečná. Její zlatá doba je stejně tak pryč, jako zlato, kterým byly dřív podloženy bankovky. Informací teď máme nekonečně mnoho. Tak mnoho, že už se v nich nikdo nevyzná. A kdo má peníze a moc, má taky větší možnost je strit. Může si dovolit větší písmě na nos větších billboardů a může si koupit víc času v prostoru za hypotetickým obrazem televizních obrazovek. A víc písmenek v novinách. A víc slov na internetu. A o tom, že se i opakované věci stávají pravdou, nás informuje i naše staré přísloví. Ale to se týká jen toho, co nám tyto zvláštní lidé chtějí říct. Pak tu je ještě množství toho, co nechtěj, aby se vědělo. A tu pomáhá informace úplně jiné. A je mnoho mnoho poddanků, které se zajímají o drobné děti, které se narodilo kdysi v Indii; o dalším cizím svědky spatřeném UFO objektu (většinou v USA) a o strašlivé válce ubohé staré ženy ve vesnici na dně boku republiky, zatímco třeba někde někoho válou vedle u souseda, ale to bude ubazovat až zítra. Také je nutno mít strach z Íránu, protože je to daleko (čímž je ten strach příjemný), povzdchnout si nad hladem v Africe (a zamnout si nos, že tak špatně na tom my ještě nejsme), vzápětí si zamračovat u prahu tím, jak nás zase bude trápit počasí za 14 dní (~~to~~ což nám sdělí hydrometeorologická věsta) a obdivovat saty hollywoodských hereček a potom už je čas sdělit zprávy našich českých členů v nekonečných seriálech (Další člen si o tom bude povídat v práci, kde vyrobíme bromady něčeho, co my ^{SAM} nikdy potřebovat nebudeme). A to nemluvit ještě o oceán bezmezného internetu. Ne, že by tam žádné pravdivé informace nebyly, jen prostě nevíme, které to jsou. Já je radost v tomto prostředí vládnout. Je zajímavé, že to

ještě nepochopili v Číně nebo v Rusku...
A tak jsme se z doby, kdy se oškrabovala magická
řemesla ze vzácných pergamentů, aby se na ně dalo
napsat něco jiného, hodnotnějšího, dostali do doby
masací, kdy tehdy velozákladní papír používané k vy-
ššímu zadání a informace ze všech stran se na nás
sletávají jak na věc, zapomínáme, abychom tuhle udě-
lali místo jiným. Velká část paměti se nám stává
pouhým přírodním ohřívacím mystiček tím - jsme na
tom studii stejně, jako oni dávají ugramotně venkova-
ně. Víme teď toho asi tak tolik jako oni. Protože
si informace v mnohých případech nejdě nijak ověřit
a ^{NA LOVENOVANI} informace, které by ověřit šlo, většinou nemáme
čas a chuť. Žijeme v době věřících. Naše společnost je
záložena na víře. A tak nám zbyvá jen jediné: Sbírat
konsistency barevných sklíčků toho, co jsme se dozvěděli,
toho čemu věříme. A skládat si z nich mozaiku.
~~další některé ty mozaiky vypadají~~ A každá z nás
má jiný vzor té mozaiky. Na druhou některé vypadají
velice podobně a když si je vzájemně prohlédneme zblíz-
ka, zjistíme, že každá je v leccos jiná. A musíme si
měřit a přijívat ta sklíčka. A každá ta naše mo-
zaika, to je náš pohled na svět. To je naše víra.
Všichni věříme: Někdo v Hospodina, někdo v Alláha,
Buddhu, Jehovu. Někdo na anděly. Jiny na skřítky. Ně-
do na Raj na nebi jiny na Raj na zemi; ještě jiny na
Raj pod zemí. A někdo věří v peklo. A někdo na
víly. Jiny na duchy, jiná na prince na bílém koni.
Někdo věří ~~na~~ Na mimozemšťany. Někdo na neodtěkava-
nula mlín. Někdo věří ~~na~~ doctora - novodobého Sama-
na, který umí naše božské nemoci zajímavě pojme-
novat latinsky. Někdo věří v moc práchu, které nám
přetepest. Někdo věří v pravdu a lásku, jiny ve spra-
vedlnost. A někdo třeba v to že ta čísla v počítači
znamínají, že to je počet těch ^{nitřích} peněz, které ve vzdálené

hence mammothology. Netědo věří v Matku zemi. Netědo v to
že se planeta neotepluje. A netědo jí říká tomu, že si s tím
~~země~~ přiroda poradí sama. Netědo oběhne v to, že svět
zachrání lidé. Netědit věří v reklamu, ačkoliv už ze sa-
motného názvu vyplývá její revoluční a klamavost. A
Netědit věří i na reklamu na politiky před volbami,
že se kvůli nim po volbách všechno zlepší, protože se usní-
vají a proto jsou hodní a protože mají v ruce bytce
jsou i inteligentní. (což je s psychologického pohledu zájma-
né, protože nehmelně by člověk z toho usoudil, že mají jen
pohyb se zrakem). Zlata - každý v něco věříme a jsou
oběhne na světě lidé, kteří věří, že nevěří vůbec v nic.

A zajímavé je, že mnoho věří na světě funguje a existuje
~~a je zájmem~~ jen díky naší víře. Mnoho násitů Boha
a bůžků existuje jen proto, že v ně věříme. ~~Netědit~~ A
on už kdysi kdosi moudřejší už já napsal, že - kdysi
země víra, znamená to, že země Bůh.

A tak mě napadlo - zkusit to napal. Zkusme, aspoň
pokusně, věřit v něco, co ten náš svět zestrojíme a
zlepší. Člověk bydlí vás poprosit - abyste - ještě dnes - ještě ¹⁰⁰ před
spaním - zkusili podívat a porozhlídat nad tím, jaký
byste chtěli ten svět mít - pro sebe i pro druhé. Popřemyslet
nad tím v jaké společnosti byste chtěli žít. Jsme totiž,
v jistém smyslu, už zase na konci tohoto světa a mož-
nosti jsou tu přehledné. Již zítra se totiž pokusíme
o zapsaný experiment.

Přeji vám hodně úspěchů a sním, které se vám k
získání line budou hodit. A také vám přeji dobrou noc
a krásné noci nikdy.

Milé Chilcootanky, milí Chilcootane, mila Chilcootata,
mila zvířátka!

Když jsem vymyslel louiský Chilcoot, stálo to u mě kousek konce světa. Až později jsem si uvědomil, že konec světa je, co rozumí Maysheimův kalendář nejlip ze všech, pravou kufí až na prosinec 2012, takže se teď před tím dá stihnout Chilcoot ještě jednou. Pro ty z vás, kteří věří, že 24.12.2012 konec světa opravdu nastane, mám chvilku zprávy. A obě jsou dobré: 1. celá naše show 10 měsíců celkem v. i. u. i. k. s. m. u. z. e. m. e. z. a. s. t. j. e. s. t. e. l. e. c. c. o. z. a. j. i. m. a. v. e. t. o. 2. Únor měl letos 29 dní, takže jsme získali ještě o den ^{NAVÍC}. Mečci vypadat jako opravdový ohlasy, ale i tento Chilcoot bude mít s koncem světa leccos společného. Ale potřebuji jinak: Představte si, že už to bylo ~~to~~ konec světa už máme za sebou. Ale protože lidstvo je velice nedobré, nepodařilo se mu úplně dohnat. Několik lidí přežilo. Ba i příroda - ovčiny, hory, sbaly, na nich stromy, na nich ptáci, pod nimi zvířátka - všechno přežilo v polozničeném stavu, tak jak to bylo před tím. Jako ueta. Ale informace, že na malé útržky, zrušely: Internet se nemohlo zhroutil, signály zbyly jen ^{TV} kable, mobilní telefony na ně nereagují, televize přes kable sbalily obsahové jsou ~~zrušeny~~ pro znak dychtění po programu, nepropustné. Elektrickým proudem dostá energie a písmenka žvaní papírovou sežralo vesturný popsaný papír (z č. na velozáhu útržky, které jim státek Chilcootane ^{OSTOVANSTI ŽIVOT} útržky od út. z toho co ty potvory sežraly jim zbyly na ja- zvacích jen poházená písmenka: Vetsimon M, N, A, M a B, R, R, G, H. Ostatní slova ^u věty a ~~jejich fragmenty~~ jim ^u nedohytně a na věty, neká lesi v za liden, Bbythly lidi se slubily do bdení. A jedním z nich jsme i my. Kmen Chilcootani. A máme s sebou velkých poklad. Po dvi- lo se nám získat poslední psaný text ve vesmíru. Ať jsou

to jenom fragmenty. A jsou to části textu, který je pro věky
stáletími. Náš úkol je na jeho základě objasnit
naše nové rodě se naboženství. Můžeme se jím inspiro-
vat, ale lépe je to, co jsme vymysleli před spaním a to
co budeme domyslet cestou. Jím textem dokázat
že na základě Holého mystéria to je naše možnost
rozšířit naši víru po světě ostatním kmenům. Máme něco
z mima. Z legendárních dob konce světového věku.
Než něco ale budeme sít, přijmít to musíme domyslet.
A to je úkol tohoto dnešního Chlčotského předání.
Každý necht' si najde něco do dvojice (může být i trojice)
a ať kito dva (ať tři), obdržíte útržky textu, se dočítat
na jejich filozofii na zpečen světa. Ale byly by to klau-
pě dvojice (může být i trojice), kdyby se nezajímaly o nápa-
dy jiných dvojic či trojic. Já uvažoval si z nich to, co se
jím bude nejlépe - barevně kamkoliv víry sousedů, zapadající
i do jejich mozaičky. Dobrou si můžu - a je to doporučené -
vyměňovat papíry s posvátnými texty. Mějte však na pamě-
ti, že my Chlčotští jsme zlatým kmen, který se sklubl
lepše všem, vedleho (před palác). A proto je nutné dodro-
vat pravidla slušného chování. To jest: jde-li někdo ho-
vorit za jiným (z jiné dvojice) či ~~už~~ ^{SMĚNOVAT} s ním papíry,
stává se tzv. Pontukem. Ten, ke kterému přichází, budiz
nazývá Hostitelem, Pontuk, když přijde ukaže ruce, že v nich
nemá zbraní a nebu: Mír s tebou, ale ZÁKONA MÍRU. (je do-
cela zajímavé že židovské - salom alechem a muslimské -
salom alechem, znamená také... a přesto k tomu konci
světa dost. Měně - zyk to nem' spatuj!) Hostitel odpoví-
dle téhož zákona - ukáže, že nemá zbraní a nebu: Mír s
tebou. Dle zákona PŘÁTELSTVÍ se na sebe usmějí, a ~~chejma~~
se podívají se sobě vzájemně do očí a chejma se se slavy:
"Bratře" či "sestro" (neboť jsme nyní duchovními sou-
rozeni). Nem' doporučeno říkat sestře "bratře", ale brat-
kovi "sestro" ale nechám to na vašem uvážení. Dle zá-
kona POKOSTINNOSTI pak Hostitel pontukem pohostí (něm do-
brym, malým, nejlépe hodné dobrým, neboť to same' smí také
Hostitel. Když jich jednat' s sebou, necht' se obětím v úpru

S úsměvem rozejdou.

1. Takto máte po celou cestu kaci a až do zposvaťování našeho věčného ohně. Tam bude váš experiment pokračovat.

~~Bratři~~ Sestry a bratři, učit vás Duchovno provat R.S. Křmeň C a H se ctou dohromady jako příměsí CH, takže, ledy byste to videli ulede napsané, ulede to ulede jako Duc-Hovno. Však tam Chilcoot se ulede C-Hilcoot. Ale ~~ste~~ jako DUCOVNO to DUCHOVNO taky ~~ulede~~ nevyelouyfe.

Pá pílno: - Proslav, purpura

- ZPOSVAŤOVÁNÍ OHŇE PŘED PŘESVĚTĚNÍM. SOBĚNÁMKA PŘED TĚM?

So ráno: - Proslav, kalendářky, pechy, akery, filmovky - s úsmělkama, pečky

- LIDI K ŽIVNÍM OKRAŽI, ROZDAT

So večer: purpura, harmonovadla, kleuoty, celtaplata, role @ A 4, lepidla, tušky, "cancal", něco na pechy, svíčka? Papírky, "dabele" (otus?)

- rozdelit se na 2x slupiny
- lepit, domluvit se
- jeh se svíčkama od (povaťování) ohně
- představení

- listy ake: 1. koho byste chleli za hvale nebo
- 2. Nejdůležitější na světě (1 slovo)
- 3. Proc?

4. Víta

- volby s pečkama

- harmonovace - hvat něco melne a tal, hostina

- dabele TOMU NEODPovídám, kdo má víc - DA NELOMU, kdo má má hostina - tal. PODĚKOVÁNÍ (napsat mi mail?)

Kečup 11
 Lemba 20
 Vědun 7
 Fava 5
 Imped 5
 Form 11
 Regula 12